

Vrijzinnigen Aan de Regge
Rijssen-Nijverdal e.o.
en
Vrijzinnigen Oost-Twente

Nr. 12
PASEN 2024

Inhoud

- Blz. 3 : Redactie
- Blz. 4 : Rooster Bijeenkomsten Vrijz. Aan de Regge en Vrijz. Oost-Twente 31/3 – 08/09
- Blz. 4 : Van de Bestuurstafel
- Blz. 5 : Thema Paasnummer 2024
- Blz. 6 : Opstanding, Suze Koedijk
- Blz. 8 : Wat is belangrijk, Mary Keizer
- Blz. 9 : Onverschilligheid en Verschilligheid, Jeanne Traas
- Blz. 13 : Geloofsbelijdenis, Nicoline Swen
- Blz. 14 : Het uur U, Menno Keizer
- Blz. 15 : Vlinder in Paars, Anki Veltien
- Blz. 17 : Vertrouwen, hoop en liefde, Manny Teunis
- Blz. 20 : Hotel "De Witte Berken", Eef en Hermanda Roelofs
- Blz. 24 : Wat betekent Opstanding voor mij, Hanneke P-R
- Blz. 26 : Gnostische uitleg "De dode schijn", Gerard van Brussel
- Blz. 30 : Ode aan het Twentse Landschap, Riek Kroese
- Blz. 31 : Wat betekent Opstanding voor jou, Nicoline Swen
- Blz. 32 : Van de Penningmeesters, Herma Bosch en Gerrit v.d. Brink
- Blz. 33 : Zomerlezing "Opzoek naar Ubuntu" Gerard van Brussel
- Blz. 35 : Er moeten mensen zijn, Toon Hermans
- Blz. 36 : Informatie Vrijzinnigen Oost-Twente
- Blz. 37 : Informatie Vrijzinnigen Aan de Regge
- Blz. 39 : Vroeg in de Morgen, H. Oosterhuis

**Kopy voor het Zomernummer graag vóór
3 augustus 2024**

Redactie

Het **Paasnummer 2024** van Vrijzinnigen Oost Twente en Vrijzinnigen Aan de Regge staat onder redactie van Jeanne Traas en Anki Veltien.

Wij willen graag uw medewerking in de vorm van een reactie, een verslag van een activiteit, verhaal, gedicht o.i.d. Het adres is:

anki_veltien@hotmail.com

De redactie behoudt zich het recht voor om zo nodig wijzigingen of correcties in de tekst aan te brengen.

Bijeenkomsten van Vrijzinnigen Aan de Regge worden gehouden in de Henricuskapel **(HK)** in Verzorgingscentrum De Parkstede, te Rijssen en beginnen om 10.00 uur, tenzij anders vermeld. De ingang van de kapel is aan de Oosterhofweg bij de huisnummers 48-152.

Activiteiten/bijeenkomsten van Vrijzinnigen Oost Twente in de/ het Johanneskerk/Kulturhus (JK)
Twekkelerweg 110, 7547 RN Enschede

Rooster bijeenkomsten Pasen 2024 t/m 8 september 2024

Datum	Tijd	Loc. *	Bijeenkomst	Voorganger
31-03	10.00	HK	Pasen/ Viering	Nicoline Swen
21-04	10.00	HK	Kapeltreffen	Harm Knoop
19-05	10.00	JK	Pinksteren/ Viering	Nicoline Swen
02-06	10.00	HK	Viering	Marchel Chevalking
30-06	11.00	HK	Zomerlezing/ 'De Ubuntu- filosofie'	Annette Nobuntu Mul
08-09	10.00	Twekkelo	Spirituele Wandeling	Nicoline Swen

***HK = Henricuskapel, JK = Johanneskerk**

Van de bestuurstafel

In de bestuursvergadering van 7 februari 2024 hebben we de beide jaarvergaderingen besproken.

Hierbij hebben we het ook er ook over gehad of het mogelijk zou zijn om de komende 2 à 3 jaar na de opheffing bepaalde ontmoetingsmomenten zouden kunnen organiseren. Het staat en valt erbij of er dan nog leden zijn, die zich hiervoor willen en kunnen inzetten. Financiële ondersteuning kan vanuit de Stichting Oost Nederland betrokken worden.

Ook Nicoline Swen en Helene Westerik zijn van plan om vanuit de Gele Bus nog regionale activiteiten te organiseren.

Zij hebben een aanvraag gedaan bij het landelijk bestuur voor financiële ondersteuning voor een regionaal blad dat 4 x per jaar zal gaan verschijnen. Verder is Nicoline bereid om na april 2025 volgens "Eibergsmodel" crisispastoraat te blijven verzorgen. Ook blijft ze beschikbaar voor begeleiding bij overlijden.

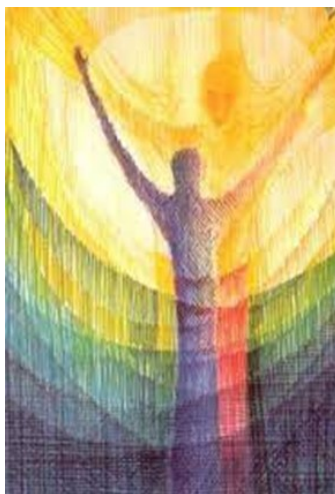
Verder is er nog een gesprek geweest met enkele leden van het bestuur van de Remonstranten Hengelo over het opzetten van regionale activiteiten. Hun voorganger Kirsten Slettenaar heeft aangegeven met haar werkzaamheden in Hengelo te stoppen. Daardoor breekt voor de Remonstranten in Twente een onzekere tijd aan. Aangezien dit stukje geschreven is, voordat het gesprek plaats vond is de uitkomst nog niet bekend. Via het mededelingenblad of het zomernummer van het ledenblad laten we weten wat de uitkomst is.

Menno Keizer en Henk Eigelaar

Thema Paasnummer van ons Ledenblad.

De geopolitieke werkelijkheid van dit moment ziet er dreigend uit. Als we iets kunnen bijdragen vanuit onze bronnen rond Vertrouwen, Hoop en Liefde, waardoor we zouden kunnen opstaan, dan moeten we dat toch doen?

Als thema voor het Paasnummer van ons Ledenblad hebben we gekozen voor:

“Wat betekent Opstanding voor jou?”

Heb je zelf zoiets beleefd, weer Opstaan na een "zwarte" periode?". Weet je iets te vertellen over voor jou aansprekende voorbeelden?

Bij voorbaat dank en met vriendelijke groet,
Jeanne Traas en Anki Veltien

OPSTANDING

Die avond was niet zoals de andere. Til stopte het zachte, gelijkmatige geluid van haar spinnewiel. "Het spinnen is klaar, de draad is af". Veel dagen en avonden had ze alle gebeurtenissen en alle emoties in haar draad gesponnen, De draad zou om de doodskist worden gedrapeerd om Peet "onze laatste dagen" mee te geven.

"Het is afgerond", zei ze, "ik weet niet waarom, maar dit is het einde van de draad". Met warme tranen in de ogen omhelsden we elkaar, een moeder, een zoon en twee dochters. "Laten we onze geliefde opdragen aan de engelen die hem willen ophalen om zo een einde te maken aan zijn lijden". Peet was overtuigd van zijn overgaan, hij kon niet meer. Wij wisten het en zagen zijn einde onder ogen.

In alle stilte schaarden wij ons rondom zijn bed en gaven elkaar de hand, zodat Peet in het midden van onze kring lag. Er werden liefdevolle woorden gezegd over wie hij voor ons geweest was. Woorden waarin we afscheid namen en hem lieten weten, hoe moeilijk ook, dat hij zich kon overgeven om de weg naar een nieuw leven in te slaan. Op onze handen droegen we hem, figuurlijk, omhoog tot aan de poort. Het spinnewiel stond stil en de draad was gereed.

Het was niet een avond zoals andere avonden, onze emoties deelden we met elkaar en Peet merkte dat er iets bijzonders gebeurde om hem heen: hij glimlachte.

De volgende dag was als de dagen ervoor. De spanning was bij ons afgezwakt, er was afscheid genomen.

Dagen later was de dood nog steeds niet gekomen om onze man en vader mee te nemen. Het werd steeds zwaarder voor Peet tot hij durfde zeggen "Waarom ga ik niet dood? Ik eet al weken niet, drink haast niks meer en toch...". De dag erna vertelde ik hem 's morgens: "Ik zag je vannacht weer gezond door de kamer lopen". En hij zei: "Geef me maar drinken, ik heb zo'n dorst". Daarna volgde er een lange, lange weg van herstel. Op handen gedragen, met liefde omringd is het wonder gebeurd.

Vandaag gaat het goed, de angsten voorbij en weer gericht op leven. De draad weer opgepakt en alle emoties doorleefd om zo verder te gaan.

Pasen in je leven vieren is na het vallen weer opstaan. De draad weer oppakken en de kluwen verder afrollen, met de lessen die we hebben gehad. Dankbaarheid is de emotie waarmee we verder gaan.

Heel goede paasdagen gewenst.

Suze Koedijk

Wat is belangrijk?

Twee vrienden lopen samen door de woestijn.

Op een bepaald moment tijdens de reis krijgen ze ruzie en de ene vriend slaat de andere in zijn gezicht.

Degene die geslagen wordt, is behoorlijk geraakt – zowel letterlijk als figuurlijk.

Maar zonder iets te zeggen schrijft hij in het woestijnzand:

“Vandaag sloeg mijn beste vriend mij in het gezicht.”

Ze hervatten hun tocht in stilte. Op een gegeven moment komen ze bij een prachtige oase aan met een diepblauw meer en ze besluiten om een duik te nemen.

Degene die geslagen was, komt echter vast te zitten in de modder en dreigt te verdrinken. Maar zijn vriend redt hem en sleept hem naar de kant. Nadat hij wat bekomen is, pakt hij een steen en krast hij daarin met zijn zakmes: “Vandaag redde mijn beste vriend mijn leven”.

Zijn vriend vraagt hem: “Nadat ik je had geslagen, schreef je in het zand en nu schrijf je op een steen. Waarom?”

De ander antwoordt: “Als iemand je zeer doet, moet je dat in het zand schrijven zodat de wijn van vergeving en de wind van Vergeten het kan uitwissen. Maar als iemand iets goeds voor je doet, of zoals in mijn geval met je doet, moet je dat in steen kerven, waar geen wijn, noch storm, regen noch droogte het kan uitwissen”.

Keuze van **Mary Keizer** uit: Maak morgen mogelijk, de veertig-dagenkalenden 2024 van de VVP

Onverschilligheid en Verschilligheid

Over vrouwen en hoop op opstanding

“Wat betekent Opstanding voor jou?” was de vraag, die aan ons gesteld werd met het oog op de geopolitieke, zeer dramatische, en ondraaglijke werkelijkheid van dit moment.

En we voegden eraan toe: “Als we iets kunnen bijdragen vanuit onze bronnen rond Vertrouwen, Hoop en Liefde, dan moeten we dat toch doen? Maar hoe dan?”

Eerst over onverschilligheid en het wegstijgen: een actuele film: “The Zone of Interest”

De film is net begonnen. Het is doodstil en dan begint de muziek, indringend, onheilspellend zelfs. Lange minuten is er slechts een inktzwart scherm te zien. Dan opeens zien we een groot gezin aan de picknick. Het lijkt wel een impressionistisch schilderij! Even denk je: “Zo zou het leven voor ieder moeten zijn!” Maar wie zien we? Het zijn de commandant van Auschwitz, Rudolf Höss, zijn vrouw en kinderschaar. Hij en zijn vrouw wonen in een groot huis naast het kamp, met een prachtig onderhouden tuin vol bloemen en struiken. Het gezin profiteert van de verschrikkingen aan de andere kant van de muur. Wel zie je rook uit de schoorsteenpijpen komen. De vrouw bekijkt, heel blasé, een bontjas, die toebehoorde aan een van de gevangenen, de kinderen spelen met gouden tanden.

Terwijl ik naar de film keek raakte ik meer en meer verbijsterd door de onverschilligheid van de vrouw. Zij geeft alleen opdrachten aan het huispersoneel, maar haar onverschilligheid is dodelijk. Het enige wat telt is het in stand houden van de idylle, in de eigen “bubbel”. Verder boeit niets haar echt. Het lijkt verdacht veel op wat mensen tegenwoordig vaak kunnen zeggen: “Het boeit me niet”, of eigenlijk “Jij boeit me niet”. “Ik heb in jou geen interesse”.

De film toont ons hoe banaliteit er uit ziet, de alledaagsheid van het kwaad. Wegkijken, het kwaad niet willen zien, ontkennen, in je bubbel blijven.

Het gebeurde toen, het gebeurt ook nu. Hoe hieraan te ontsnappen? Hoe kunnen we in Godsnaam de wereld, onszelf, zacht maken? Ik weet het niet. Maar ik weet wel dat we het uiteindelijk toch moeten hebben van het elkaar in de ogen kijken, naar elkaar luisteren, elkaars hand pakken, de draad van jij en ik verbinden in een weefwerk tot een wij, en bovenal ruimte geven aan leergierige verwondering, want daardoor ontstaat zachtheid, én gemeenschappelijkheid.

Iemand die mij altijd weer daartoe inspireert is Simone Weil.

Simone Weil (1909 – 1943):
“Vriendschap en gerechtigheid zijn één en dezelfde”.

Van deze Franse filosofe is een reactie bekend op de houding van: “het boeit me niet” of “jij boeit me niet”. Zij zei: *“Geen mens kan deze uitspraak doen zonder een wreedheid te begaan en gerechtigheid te schenden”.*

Simone Weil was de dochter van twee joodse ouders, die hun kinderen opvoedden als agnosten. Zij studeerde filosofie, en centraal in haar gedachtegoed stond de afwezigheid van God. Nadat deze de wereld had geschapen uit het niets, verwijderde hij zichzelf – uit liefde – uit hetgeen hij gecreëerd had (“ontschepping”). Hij geeft als het ware het podium aan de mens. En laat de mens op aarde over aan de simplistische oerkrachten, de zwaartekracht en ook aan “de noodzaak”. Het enige dat de mens hier tegenover kan stellen is een bovennatuurlijke kracht, namelijk **la Grâce**, de genade. Het is het geschenk van het besef dat je aandacht kunt besteden aan je omgeving, en dat je je verantwoordelijkheid kunt nemen. Je kunt je “ik” uitschakelen. Dat heeft een gevolg voor je houding tot je medemensen: het principe van de harmonie tussen mensen wordt erdoor verwerkelijk. Zo worden mensen nu elkaars gelijken. Het verhaal van Christus is voor Simone Weil daarbij in feite een ijkpunt,

hij is de stilzwijgende tussenpersoon, "elke ware vriendschap loopt via Christus". Vriendschap en gerechtigheid zijn één en dezelfde.

Simone Weil bracht deze vriendschapsgedachte zelf in praktijk. Zo werkte ze in 1935 acht maanden lang in fabrieken om het lot van arbeiders te delen. Ook nam ze deel aan de Spaanse burgeroorlog. Ze publiceerde slechts enkele artikelen en stierf jong aan tuberculose. In Engeland. Pas na haar dood zijn haar geschriften uitgegeven.

Over vrouwen die nú het verschil maken:

Zondag 3 maart 2024. We kijken naar het programma "Buitenhof". Daarin verschijnen vier moedige vrouwen:

Eva Hartog, journaliste bij de digitale krant Politico, die jarenlang in Moskou werkte als correspondent, maar in augustus 2023 te horen kreeg dat haar visum niet verlengd zou worden. In de ogen van de Russische machthebbers was zij té kritisch. Ze keerde terug naar Nederland en duidt de gebeurtenissen rond de oorlog tussen Rusland en Oekraïne nu van hieruit. Kwetsbaar als zij is (haar moeder is Russisch-Oekraïens) gaat zij moedig door met haar journalistieke werk.

Svetlana Tichanovskaja, de echtgenote van Sergei Tichanovski, die door de Wit-Russische autoriteiten nog steeds gevangene wordt gehouden. Zij nam deel in 2020 aan de Wit-Russische presidentsverkiezingen als belangrijkste oppositiekandidaat. Nadat de dictator Loekasjenko van Belarus zichzelf tot winnaar uitriep en zij de uitkomst van de verkiezingen niet vertrouwde, week ze in 2022 uit naar Litouwen en sindsdien werkt Svetlana met een staf van 16 mensen in ballingschap in Polen.

Via een videoverbinding vertelt Svetlana over haar ontmoeting, tijdens de onlangs gehouden veiligheidsconferentie in München, in februari 2024, met **Yulia Navalnaya**, de strijdbare weduwe van de onlangs in een strafkamp omgebrachte oppositieleider Aleksej Navalny.

En we zagen **Nadya Tolokonnikova**, de oprichtster van de performance-protestgroep "Pussy Riot". Na het optreden van die groep in een kerk werd ze twee jaar gevangengezet. Zij vertelde over een ontmoeting die ze in 2007 had met Aleksej Navalny, en hoe solidair hij tenslotte bleef met de groep.

Al zei hij in eerste instantie tegen hen: "Wat zijn jullie domme meisjes". Maar toen het proces tegen Pussy Riot eenmaal gaande was, zag hij hoe dapper die vrouwen waren in hun verzet tegen de tirannie van het regime in Rusland, en Navalny zei: "hiermee is Rusland beland in de nieuwe donkere Middeleeuwen".

Tolokonnikova antwoordde, toen haar de vraag gesteld werd naar haar bronnen om het vol te houden: "het zijn de mensen die blijven vechten, ondanks angst en onderdrukking, moedige politieke gevangenen, én onze vrouwen die mij motiveren. En Yulia Navalnaya is mijn president. Ik vertrouw haar en sta 100% achter haar!"

Eva Hartog lichtte nog verder toe: "Wat bijzonder is, dat deze vrouwen, Yulia en Svetlana, uit een heel patriarchale samenleving komen, waar de rol van de vrouw de rol van moeder is, loyale vrouw, soldatenvrouw. Zij waren archetypes van de traditionele vrouw, en zij stapten nu in het vacuüm van hun man.

De metamorfose tot oppositieleider die zij noodgedwongen meemaken is volgens Eva een krachtige boodschap aan andere Russen: "Zij zien het zo: als Navalnaya niet als een hoopje in elkaar

zakt, kunnen wij het misschien ook. Vandaar de moedige rijen mensen die ondanks alles bloemen komen leggen bij Navalny's graf".

Al deze dingen inspireren ook mij om te blijven geloven in opstanding, ondanks alle dictatuur die mensen negeert, monddood maakt en vernedert.

Wij zingen het zelfs in ons eigen volkslied: "de tirannie verdrijven....."

Ik kies ervoor, hoe bezorgd ik ook ben, om hoopvol te blijven....

En inderdaad, het is zoets als het zoeken in een donkere nacht naar de eerste sterren aan de hemel, die aangeven dat er iets nieuws op handen is.....

Jeanne Traas-Hageman

februari/maart 2024

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in het Licht,
De kracht die de wereld tot leven roept
En die vraagt om ons antwoord.
Ik geloof in Jezus,
in wie ik de mens herken
zoals God ons heeft bedoeld.
Ik geloof in een gemeenschap die,
toegerust met de kracht van de geest,
vrijheid geeft aan mensen.
En ik weet dat Liefde dichtbij is
en dat ZHij naar ons glimlacht.

Het uur U

Normaal wordt een gedicht gelezen door één individu.
Dit is aan iedereen gericht, want het is het uur U.

Het zijn roerige tijden,
Waarin wij ons leven leiden,
Democratieën staan onder druk,
dictators schieten ze stuk.

Maar de bedreiging voor ons allen
Zal niet uit het oosten/westen binnenvallen.
De CO2-mentaliteit en zwalkend klimaatbeleid:
dàt zal ons nekken met de tijd.

Wat utopische Instagram levensstijlen verhullen,
Zijn egocentrisme, onverschilligheid, te veel spullen,
Hedonisten spurten naar kortstondig genot,
Van buiten lijkt het mooi, van binnen is het rot.

Consumeren of consuminderen.
Hoe houden we onze voetdruk laag?
Wat blijft over voor onze kinderen?
Dat is de wezenlijke vraag!

Daarom wil ik aan alle kinderen vragen
Zich niet tot het gedrag van de volwassenen te verlagen.

Keuze van **Menno Keizer** uit: Maak morgen mogelijk, de veertig-
dagen-kalender 2024 van de VVP

Vlinder in Paars

Opstanding: een vlinder is vaak het symbool voor verloren gegane zielen, die zich toch nog in jouw omgeving bevinden. Je leest en hoort regelmatig mensen vertellen over een gebeurtenis waarbij vlinders de aanwezigheid van hun overleden geliefden doen voelen. In onze westerse, zeer nuchtere wereld zijn er slechts enkelen die deze ervaring delen. Helaas ben ik er niet één van.

Helaas ja, want wat had ik graag nog even met mijn vader of moeder, mijn omaatje of mijn opa Bernard willen praten.

Droevige gebeurtenissen, waarbij de wereld om je heen zwart en ongewis wordt zijn ervaringen, waarbij je je kracht en troost zoekt bij iemand uit je naaste omgeving. Zolang er nog mensen zijn die je kunnen steunen, is dat fijn. Maar op het moment dat de mensen die je altijd gesteund hebben er niet meer zijn, tast je in het duister. Of toch niet?

In mijn vensterbank staat een klein beeldje van twee mensen in een innige omstrengeling, het symboliseert mijn beide ouders. Nadat ze waren overleden hebben wij alle kinderen en kleinkinderen zo'n beeldje gegeven. Om op momenten dat je het nodig hebt, weer even aan die twee mensen te denken, die je troost, liefde en warmte gaven. Die er helemaal voor jou waren en bij wie je altijd kon uithuilen en opnieuw beginnen.

Terug naar het vlindertje. Dit werkstukje is één van mijn allereerste quiltjes. Nog ver voordat ik van het bestaan van quilts gehoord had. De Vlinder in Paars had ik gemaakt van vilt op een stuk stof waarvan ik niet wist wat ik ermee moest doen. De vlinder heeft heel lang in mijn diverse kasten en dozen gelegen, zonder dat ik er verder iets mee gedaan heb, onaf, een zogenaamde UFO (Un-Finished Object) en op een dag was íe daar weer. Ik heb hem toen afgemaakt, door er een quiltje van te maken en hij heeft ook heel lang in mijn atelier gehangen. Maar vandaag kwam ik hem weer tegen, in de vorm van deze foto. Terwijl ik bezig was te bedenken wat ik zou schrijven voor Aan de Regge over hoop, troost en opstanding. En zoals heel vaak gebeurt, vond ik in de vlinder het symbool voor dit thema. Ja, ik heb ook zwarte dagen gekend, maar ik heb heel vaak mijn troost gevonden in bezig zijn met creaties waarbij mijn handen lieten zien wat me beroerde en als vanzelf hun weg vonden om dat tot uiting te brengen. Bijvoorbeeld in deze vlinder.

Net trouwens als het beeldje van de twee geliefden..... eeuwige trouw en steun aan elkaar en hun kinderen en kleinkinderen. Voorbeelden, stemmen die je hoort als je ergens aan moet denken, ze wijzen je de weg en helpen je.

Dus "hoor" ik toch de stemmen van mijn ouders als ik aan de vlinder en het beeldje denk.

Anki Veltien

Vertrouwen, hoop en liefde?

De vraag van jullie; is er nog 'vertrouwen, hoop en liefde?' Sprak mij wel aan. Menigeen ziet dat het net zich langzaam sluit, Europa en alle lidstaten baart ook de nodige zorgen, verdeeldheid aan de top zorgt voor onvrede.

De Bijbel is een wijs boek, ik citeer: "zeven vette jaren en zeven magere jaren, goed rentmeesterschap, vijf wijze maagden en vijf dwaze maagden".

Oorlogen zijn van alle tijden! De bevolking moet uitgedund worden er staat ons een grote klimaatcrises te wachten. Voedsel en water zullen schaars worden

Dat ziet er niet mooi uit! Hoop doet leven!

"Wat betekent opstanding voor jou?"

Het Nieuwe Testament met het verhaal over Jezus met zijn lijden en sterven voor onze zonden? Dit heb ik altijd zo banaal gevonden, dit gaat voorbij aan de liefde van een vader!

Een vader die zijn kind dit aan doet is een slecht voorbeeld! Waar is de "Genade, Hoop en Liefde?". Vreugde leer je pas kennen als je weet wat verdriet is. Dat voelt als een "opstanding – nieuw leven na veel verdriet". Steeds opnieuw beginnen!

Boek: World Shift 2012. Auteur: Ervin Laszlo

Dr. Ervin Laszlo. Wetenschapper, filosoof, musicus en auteur is, de oprichter van de "Club van Boedapest", die over de hele wereld projecten ondersteunt die gericht zijn op een duurzame samenleving. Auteur van de bestsellers, 'Kosmische Visie', 'Bezielde Kosmos', 'Het Chaospunt', 'Het Akascha

Veld', 'Kosmos en Kwantumshift in het Wereldbrein', 'World Shift 2012'.

Een opsomming van wat ons op aarde staat te wachten pag. 30 in het boek 'World Shift 2012'.

Gebrek aan duurzaamheid in de ecologie.

De manier waarop wij het milieu exploiteren is op zichzelf totaal onhoudbaar. Volgens de voormalige assistent-secretaris-generaal van de Verenigde Naties Robert Muller, gaat er per minuut 25 hectare aan tropisch regenwoud verloren, blaast de wind 50 ton vruchtbare toplaagweg en wordt er 12000 ton kooldioxide in de dampkring uitgestoten. Elk uur verandert ongeveer 800 hectare aan productief landbouwareaal in woestijn. Per dag valt er 250.000 ton zure regen [zwavelhoudend water] op het noordelijk halfrond.

Dagelijks wordt er 10.000 ton aan chemische verbindingen in de bodem, rivieren en zeeën gedumpt en belanden in miljoenen tonnen smurrie en vast afval in de oceanen, terwijl er ook nog miljarden tonnen CO₂ in de dampkring worden uitgestoten.

Water

Water is een sleutel-element in de cluster van ecologisch gebrek aan vormen van duurzaamheid. De hoeveelheid beschikbaar zoet water slinkt zienderogen; meer dan de helft van de totale wereldbevolking kampt met watergebrek.

Gemiddeld 6000 kinderen per dag sterven aan diarree, veroorzaakt door vervuild water.

In het verleden waren de beschikbare zoetwater-reserves op de aarde toereikend om in de menselijke behoefte te voorzien.

In 1950 was er nog een potentiële reserve van 17.000 m³ zoet water voor iedere mens op aarde.

Sindsdien is de toename van het verbruik van zoet water, meer dan tweemaal zo groot als de bevolkingsgroei. Dit heeft ertoe geleid dat de wereldwater-reserves in 1999 waren geslonken tot 7300 m³ per menselijke aardbewoner.

Als de huidige trend voortzet, zal er in 2025 nog maar 4800 m³ per persoon over zijn. Deze hoeveelheid zal, samen met de ongelijke verdeling van de water-reserves, leiden tot enorme gezondheidsproblemen in veel delen van de hele wereld.

Nu al heeft ongeveer een derde deel van de wereldpopulatie geen toegang tot voldoende aanvoer van veilig drinkwater; in 2025 zal zelfs twee derde deel van de wereldbevolking met een kritieke waterschaarste te kampen hebben. Waar in Europa en Noord-Amerika nog maar de helft van de waterreserve per capita uit 1950 zal bestaan, moeten Azië en Latijns – Amerika het doen met slechts een kwart. De zwaarst getroffen landen liggen in Afrika, het Midden – Oosten en Zuid- en Midden – Azië. Hier zullen de beschikbare waterreserves in 2025 zijn gedaald tot minder dan 1700 m³ per persoon.

Productieve Landbouwgrond.

Een andere trend is de voortgaande vermindering van de oppervlakte aan landbouwgrond voor de verbouw van broodnodige voedingsmiddelen.

De Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties [FAO] schat dat er mondiaal momenteel bijna 3500 miljoen hectare landbouwgrond van hoge kwaliteit beschikbaar is, waarvan 71 procent in de ontwikkelingslanden.

Dit areaal neemt gestaag af ten gevolge van bodemerosie, structuurverlies, verarming van de kwaliteit, sterke ontwatering, accumulatie van giftige zouten, bebouwing, weglekkende voedingsstoffen, en anorganische en organische vervuiling door stedelijk en industrieel afval.

In sommige delen van de wereld werkt deze trend grote voedseltekorten in de hand.

China's bevolking is vijf keer zo groot als die van de Verenigde Staten, Maar China beschikt over slechts één tiende deel van de Landbouwgronden waarover de Verenigde Staten beschikken. Dit land voedt 24 procent van de wereldbevolking met slechts 7 procent met het mondiale landbouwareaal. Dit geringe percentage neemt nog

steeds af. Als gevolg van stadsuitbreidingen en de aanleg van wegen en bedrijfsterreinen is nu al 18 miljoen hectare aan gecultiveerde grond in China onttrokken aan de Landbouw en in gebruik voor andere productiedoelinden.

Van de resterende 120 miljoen is een tiende deel zwaar vervuild, een derde aangetast door watergebrek en bodemerosie, een vijftiende deel verzilt en nog eens bijna 4 procent door droogte bezig te veranderen in woestijn. Wereldwijd gaat er jaarlijks 5,5 tot 8 miljoen hectare landbouwgrond verloren.

**Manny Teunis – Maatman
Wierden**

Hotel “De Witte Berken” in Epe

Onze keuze viel in september 2023 op de rand van de Veluwe, een gebied dat we menen te kennen uit onze jeugd. In de periode dat we verhuisd zijn naar Twente, bijna 50 jaar geleden is er wel erg veel veranderd.

Het hotel “De Witte Berken” is te vinden aan de Oost-Ravenweg tussen Epe en het gehucht Tongeren. Het ligt aan het eind van de verharde weg bij de fietsknooppunten 05 en 21 en meerdere

onverharde wegen. We gebruiken geen navigatie op de telefoon, dus het was wel even zoeken in het dicht beboste gebied. Dit hotel beviel ons nog beter dan het hotel Bon-Apart in Barchem van de vorige reis. Het heeft een prachtig gelegen buitenterras met veel zon en er komt weinig verkeer langs. De eerste dag gingen we op weg naar het dorp Epe, Het was droog en rustig nazomer weer met een

prettige temperatuur, dus natuurlijk op de fiets. Na het dorp Epe liep de fietsroute naar het noorden naar de Renderklippen, een heuvelachtig natuurgebied tussen Epe en Heerde.

De stuwwallen in dit gebied zijn gevormd door het ijs in de laatste ijstijd zo'n 150 duizend jaar geleden. De Renderklippen zijn destijds achtergebleven als grote heuvels van zand en herkenbaar doordat ze veel grind en grote stenen bevatten. Tijdens en na het smelten van het ijs zijn door zandstormen vanuit de droge Noordzee ook stuifduinen gevormd, deze duinen bestaan alleen uit zand en bevatten geen stenen, net als de duinen langs de kust. De waterstand in de Noordzee was in die tijd tientallen meters lager dan nu.

Renderklippen

In het bosgebied ten westen van Heerde (de Sprengen) wordt oppervlaktewater uit het Apeldoorns kanaal en het riviertje de Griff gepompt en geïnfiltererd in de bestaande natte bosvijvers met beekbronnen (de Sprengen). Dit water gaat dan via de bodem in de vijvers bezinken en wordt daardoor natuurlijk gezuiverd en geschikt gemaakt voor de waterleiding.

Vanaf Heerde zijn we gefietst aan de oostkant van de snelweg Apeldoorn - Zwolle via het dorp Oene en het buurtschap Zuuk en daarna via het knooppunt 64 terug naar het hotel.

De volgende dag via de knooppunten 07 en 43 en de Tongerense heide met schaapskudde naar Nunspeet en daarna via 13 en 15 naar

het dorp Vierhouten. Tussen de knooppunten 16 en 18 kwamen we langs het onderduikersdorp.

Dit is een zgn. verscholen dorp voor onderduikers, verzetslieden en geallieerden in de 2^e wereldoorlog.

Het ligt verstopt en is gerestaureerd in het bos. Het dorp bestond vroeger uit 9 hutten in het bos die deels onder de grond lagen.

De derde dag fietsten we weer over de Veluwe naar het westen, we namen dezelfde route 07, 43 en 02 langs het buurtschap en boswachterij Gortel naar knooppunt 40. Het fietspad met zandweg ging via een groot en oud beukenbos midden over de Veluwe naar het dorp Elspeet, hier hebben we gerust even rondgekeken en een terrasje genomen. Daarna namen we de zuidelijke route richting Apeldoorn (knooppunt 39) dit is ruim 9 km, dwars door de geweldige natuur van de Veluwe. Door de boswachterij Niersen naar knooppunt 46. Dit is een karrenspoor van grind met fietspas over de heuvel "De Hooge Duvel" met een flinke helling.

De weg liep op het hoogste punt (86 m) pal naar het Oosten in de richting van Vaassen door het kroondomein Het Loo. Dit gebied heeft veel grote dennenbossen en is wel bekend uit onze jeugd. In die tijd bijna 70 jaar geleden fietsten we vanuit Terwolde tot op de Hooge Duvel om daar dan de hele dag blauwe bosbessen te plukken.

Aan het eind van de dag na plm. 6 uur plukken hadden we wel een paar emmers vol bessen en gingen we te terug naar huis op de fiets. Dit was en is nu nog ruim 15 km en je moest voorzichtig fietsen met die volle emmers.

Onderweg hadden we wel veel lol en ik ben toen wel een keer in de sloot gevallen met de volle emmer.

Ik had geluk, want de sloot was droog, maar toch, je vergeet het niet gauw.

Op de terugweg kwamen we door een mooi bosgebied in het afgelegen buurtschap Niersen. Daarna gingen we via een andere route over de knooppunten 65 en 63 door een landbouwgebied met weilanden en stromende beken met helder en schoon water. Dit zijn kwelwaterbeken die vanaf de Veluwe het schone water afvoeren naar de het riviertje De Grift en de uiterwaarden van de IJssel.

Een paar km. naar het zuiden ligt een pad met de vermelding "Maarten van Rossum pad" op de fietsatlas. Misschien heeft hij hier wel gelopen.

Bij nader inzien bleek dit pad genoemd te zijn naar een andere, wat minder bekende Nederlander met dezelfde naam.

**Hermanda en Eef Roelofs.
Wierden.**

Wat betekent Opstanding voor mij?

"We moeten rennen, springen, vliegen, duiken, vallen, opstaan en weer doorgaan", zingt Herman van Veen in 'Opzij, opzij, opzij'. Vallen - opstaan en weer doorgaan. Jaja, dat is wat al te kort door de bocht.

Er is natuurlijk verschil tussen 'de Opstanding' en 'het opstaan'. Opstanding is het religieuze woord dat verbonden is met de dood waaruit wordt opgestaan. Een mysterie. Gelukkig hoef ik daar nu niets over te zeggen! Het gaat de redactie om het persoonlijke verhaal: of ik ooit zelf ben opgestaan na een zwarte periode.

Een 'zwarte' periode is -denk ik- nooit helemaal zwart. Wél zwaar. Als ik terugkijk op mijn leven tot nu toe, zijn er drie zwarte periodes geweest.

In alle drie gevallen werd ik overvallen door een gebeurtenis. Dat heb je met overvallen worden: je vraagt er niet om, je bedenkt het niet, je wilt het niet, je verwacht het niet en tóch kan het gebeuren.

Dan bevind je je in die situatie.... en daaruit opstaan is niet altijd op korte termijn mogelijk.

Toen onlangs iemand het autoportier opengooide op het moment dat ik langs de geparkeerde auto fietste, werd ik tegen de grond gesmakt en mócht ik zelfs niet opstaan. Eerst checken of er niets gebroken was. Maar dan hebben we het over botten en over fysieke pijn.

De zware zwarte periodes hebben te maken met andere breuken en pijn.

De eerste twee duurden ieder (incl. nasleep) een jaar of tien. Best lang op een mensenleven. Bij de eerste was ik net 30, bij de tweede 47 jaar.

Ze hadden te maken met keuzes die gemaakt werden. Door mij en door anderen. Mijn leven zag er ineens totaal anders uit. Er ontstond chaos.

Als je er middenin zit, zie je niet hoe je kunt opstaan. 'Met vallen en opstaan' moet je de weg naar de 'uitgang' zien te vinden. Wanneer je

terug kunt kijken op zo'n periode, afstand kunt nemen, erboven kan staan of hangen, wordt vaak veel duidelijk. 'Met de kennis van nu' is het makkelijk praten. Dan had je bepaalde situaties zelfs kunnen voorkomen. Wij wilden iemand die in nood was helpen, namen haar in huis, maar zij bleek een borderliner te zijn die ons gezin met twee tienerzonen in acht maanden tijd bijna geruïneerd heeft.

Er wordt wel gezegd dat je sterker uit zo'n zwarte periode komt. Dat vind ik maar ten dele waar. Ik had bepaalde zogenaamde lessen liever overgeslagen.

Ook dat de tijd alle wonden heelt, vind ik maar ten dele waar. Er blijven littekens. Het is de vraag hoe je er vervolgens mee omgaat.

De derde zwar(t)e periode begon precies drie jaar geleden toen mijn man Ger onverwachts op een corona-afdeling overleed, terwijl we door de coronamaatregelen geen afscheid van elkaar konden nemen. Vanuit het ziekenhuis waar ik twee dagen later met corona werd opgenomen, moest ik de uitvaart regelen...

De zwaarte is dragelijk door de liefde die er was en blijft. Door alle mooie herinneringen. Door de warmte van (klein)kinderen, vrienden en vriendinnen.

Door de symboliek van de adelaarsvleugels met de veren die veerkracht geven.

Door inspirerende teksten uit allerlei tradities, door muziek.

Ik kon daardoor opstaan en weer doorgaan!

Hanneke P-R

Gnostische uitleg van 'De dode schijn'

Bron: Nag Hammadi

Auteur: Bram Moerland

Geschriften Thomas evangelie

Jezus zei:

*Wie de wereld kent
heeft een lijk ontdekt,
(aan het eind volgt de uitleg
van het woord 'lijk')
en wie een lijk heeft
ontdekt,
hem is de wereld niet
waardig.*

In het Nieuwe Testament wordt verteld dat Jezus mensen uit de dood opwekt. In de kerkelijke traditie van het christendom is het altijd zo uitgelegd dat Jezus dan een wonder verricht door een lichamenlijk dode weer tot lichamenlijk levende te maken. Hij kan dat, zo wordt verteld, omdat hij als God macht heeft over leven en dood.

Door de studie van de oude gnostische teksten die bij Nag Hammadi werden gevonden en door ander historisch onderzoek wordt steeds duidelijker dat hier sprake is van een werkelijk groot misverstand.

Het Evangelie van Thomas begint met de volgende aanhef:

*Dit zijn de geheime woorden
die de levende Jezus sprak
en die zijn opgeschreven door Judas Thomas de Tweeling.
en dan volgt meteen:
Iedereen die de verklaring van deze woorden ontdekt, zal de dood
niet smaken.*

Wat wordt hier beloofd? Een eeuwig leven? Een leven dus na de lichamelijke dood? Zo lijkt het wel.

Maar veel uitspraken in gnostische teksten zijn dubbelzinnig, het zijn 'geheime woorden'. Ze betekenen iets anders dan wat je zo op het eerste gezicht zou denken. Als we het hebben over 'dood' en 'leven' dan hebben die woorden een alledaagse betekenis. Maar de woorden 'dood' en 'leven' hebben in de gnostiek nog een andere betekenis. Maar die is 'geheim', in die zin dat hij niet vanzelfsprekend is. Om die betekenis gaat het in de gnostiek en dus ook in deze tekst uit het Evangelie van Thomas.

Binnen de gnostische kringen was de symboolfunctie van deze woorden duidelijk. Alledaagse woorden kregen nog een symbolische betekenis die duidelijk was voor de leden van de kring waarbinnen die 'geheime woorden' gebruikt werden. Die symbolische betekenissen vormen het levende element van een traditie. Toegang tot zo'n traditie betekent voor een deel toegang tot de 'geheime woorden'. Men leert dan de symbolische betekenis van overigens alledaagse uitdrukkingen kennen. In onze tijd is er niemand meer die ons de symbolische betekenis van de geheime gnostische woorden kan leren. We zullen die op enigerlei wijze zelf moeten reconstrueren.

Schatgravend naar de betekenis van de gnostische geheime woorden komen we welhaast vanzelf bij Kierkegaard. Kierkegaard is de grondlegger van de existentiële filosofie. Hij leefde halverwege de 19de eeuw.

In een van zijn boeken, Johannes Climacus, vertelt hij een verhaal over een jochie dat aan zijn pappe vraagt of deze met hem wil gaan wandelen. Zijn vader heeft daar echter niet zo'n zin in, want buiten, in de wereld, kunnen er allerlei nare dingen gebeuren. Het waait heel hard en er zouden pannen van de daken kunnen vallen. Het is markt en net als vorige week zou er ruzie tussen de kooplieden kunnen ontstaan en daar zouden ze in verward kunnen raken en klappen krijgen. Er zouden ook paarden op hol kunnen slaan die hen zouden kunnen vertrappen.

Het is, kortom, buiten niet veilig. De vader stelt daarom zijn zoontje voor om samen in de woonkamer te gaan wandelen. Dat doen ze. Ze lopen op en neer, hand in hand, in de woonkamer. Tijdens deze

wandeling vertelt de vader over de wereld, over hoe het zou hebben kunnen zijn als ze echt naar buiten, de wereld in, waren gegaan. Hij vertelt over de dakpannen die van de daken waaien, de klappen die er op de markt vallen en wat er allemaal gebeurt als er paarden op hol slaan.

De andere dag vraagt het jochie opnieuw: 'Pappie gaan we weer wandelen?' Het is nu niet meer zijn bedoeling om naar buiten te gaan, maar om weer, zoals de vorige dag, lekker veilig in de woonkamer op en neer te lopen, waarbij pappie verder gaat met vertellen over de wereld. En dat doen ze. Ze gaan weer wandelen. In de woonkamer, gezellig bij de open haard. En dat herhaalt zich voortaan elke dag. Zo leert het jochie de wereld kennen. Hij wordt deelgenoot in het verhaal dat pappie over de wereld vertelt.

In het verhaal van Kierkegaard wordt het jochie later, als volwassene, professor in de filosofie aan een universiteit. Hij kent immers de wereld! En als professor in de filosofie vertelt ook hij aan zijn leerlingen hoe het buiten in de wereld is. In de veilige collegezaal vertelt hij spannende verhalen over dakpannen, ruzies en paarden. De studenten noteren die verhalen heel zorgvuldig en als ze die aan het eind van een schooljaar goed kunnen navertellen, heet het dat ze geslaagd zijn in het studievak filosofie.

Kierkegaard schildert hiermee het verschil tussen onechte kennis en echte kennis. Echte kennis kun je alleen opdoen door naar buiten te gaan, door in-de-wereld te zijn, door te leven. Maar veel mensen kennen de wereld alleen van 'horen zeggen'. Deze mensen zien het verhaal-over-de-wereld aan voor de wereld zelf. Ze nemen genoegen met de verhalen en willen of durven niet zelf te ervaren hoe het is om in-de-wereld te zijn, om te bestaan, zoals Kierkegaard dat voor het eerst noemde.

Mensen die alleen maar in verhalen wonen, bestaan niet, ze leven niet. Het zijn in de terminologie van de gnostiek 'doden'. Maar mensen die open in het leven staan, die het leven zelf ervarend willen onderzoeken, dat zijn de 'levenden'.

Diezelfde opvatting vinden we terug in het Evangelie van Thomas en andere gnostische teksten. Als daar over 'de wereld' gesproken wordt, dan is dat niet de echte werkelijkheid. Als men daar over 'de

wereld' spreekt bedoelt men de verhalen van 'horen zeggen' over de wereld. Die wereld is slechts een illusie en bestaat alleen in de verbeelding van de mensen die daarin geloven. Maar dat is wel de schijnwerkelijkheid, de schaduwwereld, waarin veel mensen wonen, waarin ze zelfs gevangen zitten, omdat ze denken dat deze lege schijn de werkelijkheid zelf is.

Die wereld, de schijnwerkelijkheid, wordt in het Evangelie van Thomas een 'lijk' genoemd. In dit logion staat:

*Wie de wereld kent heeft een lijk ontdekt,
en wie een lijk heeft ontdekt, hem is de wereld niet waardig.*

Dat gaat erover dat de echte werkelijkheid, dat-wat-is, vervangen is door een illusie, een schijnwerkelijkheid, een verzinsel, een schaduwwereld. Dat is de wereld van 'men zegt' en 'men vindt'. Kierkegaard heeft daarvoor een prachtige term bedacht: 'het men'. Wie in de wereld van 'het men' leeft is, in de krasse taal van het Evangelie van Thomas, 'een dode'. Zo iemand vraagt zich alleen maar af wat 'men' ervan zal zeggen, in plaats van zijn eigen innerlijke ervaring van de werkelijkheid tot toetssteen van zijn existentie te maken. Zo iemand láát zich leven in plaats van zelf te leven. En wie ontdekt dat deze schijnwereld inderdaad alleen maar dode schijn is, wie dus het lijk van de wereld heeft gevonden, die ontdekt daarmee ook het echte leven, en 'hij zal de dood niet smaken'. Dat is het wakker worden voor de echte werkelijkheid, voor het zijn-in-de-wereld, of, zoals Thomas dat noemt: voor het binnengaan in het koninkrijk.

Als in de verhalen van het Nieuwe Testament wordt verteld dat Jezus doden weer tot leven wekt, wordt daar in gnostische zin mee bedoeld dat hij ze als leermeester helpt een 'levend' mens te worden. Dat is helemaal geen mirakel. En daar hoeft Jezus ook geen God voor te zijn.

Gerard van Brussel

Ode aan het Twentse Landschap

Veertig odes aan het Twentse Landschap: zo omschrijft

Caroline Breunese, directeur van het Rijksmuseum Twente de tentoonstelling Nieuwe Meesters van het Twentse Landschap. In nauwe samenwerking met

Rijksmuseum Twente en de Museumfabriek in Enschede is de Twentsche Courant Tubantia de afgelopen maanden op zoek geweest naar nieuwe

meesters van het Twentse landschap. Uit de 250 reacties zijn 40 werken geselecteerd, waaronder deze Quilt:

De Kroezeboom

Van Riek Kroeze-Willemse: haar mooiste plekje in Twente is de Kroezeboom op de Fleringer Es. Het is een zomereik en naar alle waarschijnlijkheid één van de oudste bomen van ons land. Kroezeboom betekent kruisboom: een boom die een grens of een kruispunt aangeeft. Riek heeft de Kroezeboom gemaakt in de Kimekomi patchwork techniek. Het is een techniek uit Japan. Er wordt een patroon getekend op foamboard en vervolgens met een mesje gesneden. De stof wordt over het patroon geplaatst en in de sneden gestopt vertelt Riek. Kimekomi betekent letterlijk "in een groef stoppen". Helaas is de tentoonstelling in de museumfabriek niet meer te bezoeken wanneer dit ledenblad verschijnt.

Bron: www.quiltersgilde.nl/quilts-in-de-museumfabriek/

Wat betekent Opstanding voor jou?

Een tijdje geleden gaf iemand mij een compliment dat mij erg raakte. 'Je bent zo'n opgewekt mens', zei deze persoon tegen mij. Opgewekt, wat een heerlijk compliment!

Het is iets anders dan 'vrolijk' of 'blij'. Ook prachtige eigenschappen en toch zit er in 'opgewekt' iets extra's. Ook op moeilijke momenten, als het leven allerm minst vrolijk is, of er weinig is om blij van te worden, kan je nog wel opgewekt zijn. Blijmoedig, is misschien wel een mooi synoniem. Proberen om ook op sombere dagen het Licht te blijven zien. Daar niet van afgesneden te raken. Ook het woord 'wekken' zit erin: wakker maken, maar volgens het woordenboek ook aanzetten, doen ontwaken en oproepen. Actie! Er wordt een appèl op je gedaan. En iets in herinnering gebracht, wat er kennelijk altijd al was, maar een slapend bestaan leidde. Opgewekt, aan het licht gebracht, tot leven gewekt, geroepen.

Opstanding vind ik dikwijls ingewikkeld. En ja, ik zie wel voorbeelden om mij heen van mensen die na een zware, donkere periode toch weer opstaan en het leven weer aangaan. Of in de natuur, waar na de winter het leven weer begint; kleine puntjes groen in nog kale grond. En ook op Paasmorgen kan ik volmondig het verhaal omarmen hoe een mens/een visioen na een periode van verpletterend verdriet en verlies, toch weer dichtbij kan voelen, (bijna) tastbaar aanwezig in je bestaan. En toch.... misschien dat het soms voor mij simpelweg een wat te groot woord is, voor in mijn dagelijkse bestaan. Opstanding.

Maar opgewekt, dat wil ik graag in mijzelf blijven wakker porren. Een gerichtheid van de geest. Gericht op het Licht. Uit liefde voor het Leven!

Nicoline Swen

Van de penningmeesters

Zoals u weet werken de verenigingen **Vrijzinnigen Oost Twente** en **Aan de Regge** al een paar jaar samen en dat is mede om financieel rond te komen. De gezamenlijke activiteiten kunnen samen worden betaald wat kostenbesparingen met zich meebrengt.

Zodat u in de tijd van stijgende kosten niet méér contributie hoeft te betalen. Overigens komt dat ook doordat de subsidie die wij voor extra ouderenpastoraat krijgen de laatste 2 jaren hoger is geworden.

En gelukkig komt de contributie en de bijdragen van vrienden en begunstigers ook elk jaar (vaak ook maandelijks) trouw binnen. Waarvoor onze dank.

Officieel zullen beide verenigingen per 1-4-2025 worden opgeheven. Voor de laatste volledige contributie periode zullen de bedragen niet veranderen.

Voor Aan de Regge is dat € 210 voor alleenstaanden en € 410 voor echtparen. Vrienden betalen een vrijwillige bijdrage van minstens € 35,00

- Betaling graag via NL55 SNSB 0918 2390 95 t.n.v. Vrijzinnigen Aan de Regge

Voor Oost-Twente geldt:

De contributie per 1 september 2023 bedraagt:

Leden: Enkel € 225, echtpaar € 335

Begunstigers: Enkel € 210, echtpaar: € 310

- Betaling en vrijwillige bijdrage t.n.v. Vrijzinnige Geloofsgemeenschap NPB afdeling Oost-Twente
IBAN: NL68 INGB 0000 861126

Hartelijk dank voor uw betrokkenheid en financiële ondersteuning van onze verenigingen

Namens Oost-Twente:

Herma Bosch-Huve

Namens Aan de Regge:

Gerrit van den Brink.

Zomerlezing 2024 “Opzoek naar Ubuntu”

Ubuntu klinkt Afrikaans en dat is het ook. Ubuntu is een (Zuid-)Afrikaans woord met een inspirerende betekenis. Een diep besef van onderlinge verbondenheid van mensen met elkaar wordt er mee uitgedrukt. De identiteit van ieder individu staat niet op zichzelf, de zin en zingeving van het leven evenmin. Het wij, waarvan jij deel uitmaakt, is bij zingeving van jouw leven voortdurend aanwezig. Een Afrikaans spreekwoord zegt: “Umuntu Ngumuntu Ngabantu – Ik ben omdat wij zijn”

Aartsbisschop Desmond Tutu is – net als Nelson Mandela tijdens zijn leven – in zijn houding en acties voor verzoening door Ubuntu geïnspireerd. Hij benadrukt de verbondenheid en heeft daarbij de mensen wereldwijd op het oog. Ubuntu is een intens besef van verbinding van mensen. Het is, zo kan je zeggen, een maatschappelijke levensfilosofie.

Wat kunnen wij in onze Westerse samenleving leren van het ‘zwarte continent’? Wat kunnen wij leren van Zuid-Afrika? Het land dat worstelt met het verleden van Apartheid naar éénheid in diversiteit: de regenboognatie. Wat kunnen wij leren van Ubuntu?

Vanuit ons Westers denken zijn we veelal geneigd om onze individuele of organisatorische missie als startpunt te nemen en daarna de visie te ontwikkelen. Wij hebben immers veelal ‘zelfontplooiing’ als hoogste doel. Echter vanuit Ubuntu wordt gedacht vanuit het wij, de community, de ander, de samenleving, het geheel. Kernachtig als voorbeeld is hierin de begroeting: “Sawubona: ik zie jou!” Het antwoord is dan existentieel: “Sikhona: hier ben ik!”

De lezing wordt gegeven door Annette Nobuntu Mul. Zij is de oprichtster van Ubuntu Society, een organisatie die als missie heeft de Ubuntu visie uit te dragen. Zij zegt over haar missie: “Wij starten met de gewaarwording, het zien, de blik, de visie.” Ietwat meer concreet is die visie te vertalen naar vragen als:

Er moeten mensen zijn

Er moeten mensen zijn die zonnen aansteken, voordat de wereld
verregent.

Mensen die zomervliegers oplaten als het ijzig winter,
en die confetti strooien tussen de sneeuwvlokken. Die mensen
moeten er zijn.

Er moeten mensen zijn die aan de uitgang van het kerkhof ijsjes
verkopen,
en op de puinhopen mondharmonica spelen.

Er moeten mensen zijn, die op hun stoelen gaan staan,
om sterren op te hangen in de mist.
Die lente maken van gevallen bladeren, en van gevallen schaduw,
licht.

Er moeten mensen zijn, die ons verwarmen
en die in een wolkeloze hemel toch in de wolken zijn,

zo hoog, ze springen touwtje langs de regenboog
als iemand heeft gezegd: kom maar in mijn armen

Bij dat soort mensen wil ik horen
Die op het tuinfeest in de regen BLIJVEN dansen
ook als de muzikanten al naar huis zijn gegaan

Er moeten mensen zijn die op het grijze asfalt
in grote witte letters LIEFDE verven

Mensen die namen kerven in een boom vol rijpe vruchten
omdat er zoveel anderen zijn die voor de vlinders vluchten
en stenen gooien naar het eerste lenteblaauw omdat ze bang zijn
voor de bloemen en bang zijn voor: ik hou van jou

Ja, er moeten mensen zijn met tranen als zilveren kralen
die stralen in het donker en de morgen groeten
als het daglicht binnenkomt op kousenvoeten

Weet je, er moeten mensen zijn, die bellenblazen en weten van
geen tijd
die zich kinderlijk verbazen over iets wat barst van mooiigheid
Ze roepen van de daken dat er liefde is en wonder
als al die anderen schreeuwen: alles heeft geen zin
dan blijven zij roepen: neen, de wereld gaat niet onder
en zij zien in ieder einde weer een nieuw begin

Zij zijn een beetje clown, eerst het hart en dan het verstand
en ze schrijven met hun paraplu I love you in het zand
omdat ze zo gigantisch in het leven opgaan
en vallen en vallen en vallen en OPSTAAN

Bij dát soort mensen wil ik horen
die op het tuinfeest in de regen BLIJVEN dansen
ook als de muzikanten al naar huis zijn gegaan
de muziek gaat DOOR, de muziek gaat DOOR en DOOR

Toon Hermans (ingezonden door Elly Moonen)

Vrijzinnigen Oost-Twente

Bestuur Voorzitter

H.R. Eijgelaar,
06-22480528
h.r.eijgelaar@kpnplanet.nl

Secretaris

M.J. Keizer,
06-14034460
secr.aanderegge@gmail.com

Penningmeester

G.van den Brink,

06-295355015

gerritvdbrink@hotmail.com

Website

www.vrijzinnigenoosttwente.nl

Werkgroep

Contactpersoon financiële administratie

H.A. Bosch-Huve

06-51595252

haboschhuve@gmail.com

Aandachtsgroep

Anneke Scholten-Bottema,

053-4282281

anneke@vrijzinnigenoosttwente.nl

Ledenadministratie en vervoersdienst:

Wilt u gehaald en gebracht worden of hierbij helpen?

Ellie Moonen,

074-2500746

eamoonen@kpnmail.nl

Ere-voorzitter: W. Bongers

* Hattem 27.07.1913 † Enschede 25.02.2004

Ere-lid: B. Pasman

* Neede 15.12.1925 † Hengelo 19.03.2011

Vrijzinnigen Aan de Regge

Het ijsvogeltje

Symbool van rust te midden van woelige baren. Aan de Regge komt deze kleurrijke vogel gelukkig in steeds grotere getale voor. Voor ons 'Aan de Regge' staat de ijsvogel voor veelkleurigheid en schoonheid.

Wie zijn wij?

Vrijzinnigen aan de Regge is een vereniging, die vanuit de vrijzinnige traditie voorwaarden wil scheppen in kennisneming van diversiteit in religie en spiritualiteit.

Ruimte bieden en voorwaarden scheppen in en om de persoonlijke beleving rondom zingevingsvraagstukken, nu en in de toekomst.

Dit is waar 'aan de Regge' voor staat.

Bronnen buiten de bijbel krijgen gelijkwaardige ruimte in onderzoek en toetsing op universele waarheden en geloofsinhoud.
De dialoog wordt respectvol aangegaan, opdat eenieder recht gedaan wordt in eigen overtuiging en geloof.
Wij kennen geen dogma's of absolute waarheden.
Ons credo is:

"Onderzoek alles en behoud het goede".

Vrijzinnigen aan de Regge is een afdeling van de landelijke organisatie Vrijzinnigen Nederland. Het bureau van deze organisatie is gevestigd: César Franckstraat 13, 1272 EC Huizen
Onze website: www.vrijzinnigen.nl/aan-de-regge

Het Bestuur

Voorzitter

H.R. Eijgelaar,
06-22480528

h.r.eijgelaar@kpnplanet.nl

Secretaris M.J. Keizer

06-14034460

secr.aanderegge@gmail.com

Penningmeester G. Van den Brink

06-29535015

gerritvdbrink@hotmail.com

Het IBAN rekeningnr. is NL55 SNSB 0918 2390 95

tnv. Vrijzinnigen aan de Regge

Lid M. Brinksma

0548-519446

mbrinksma11@kpnmail.nl

Lid S. Lub-Koedijk,

06-29566382

suze.koedijk@gmail.com

A.F. Veltien-Witteveen

06 52240525

anki_veltien@hotmail.com

Voorganger

N. Swen-Fischer

[06-22497969](tel:06-22497969); nico@swen.nu

Pianist /organist

J. Lammers

Website: <http://vrijzinnigen.nl/aan-de-regge>

Vroeg in de morgen

Vroeg in de morgen, donker was het nog,
zijn wij gegaan, een keer,
nog in ons hart de dichtheid van de nacht.
Jij bent niet die wij dachten.

Uit het vuur riep ons bij naam een stem.

Wij zagen niets. Jij riep: "Ik zal er zijn."

Op licht en schaduw, bomen aan de bron,
op stilte leek die naam.

Een gloed van liefde schroeide ons gezicht,
Om wat wij hoorden (maar wat hoorden wij?),

om wat op vrijheid leek,
omdat het moest en blijven niet meer kon,
zijn wij gegaan, onstuimig en verward,
om nergens om, om jou -
om liefde over alle grenzen heen.

Een troep die sloft en zwerft, de richting kwijt.

De nagalm van een stem.

De weerklink van wat woorden in ons hart.

Een slingerende stoet naar goed wijd land.

Een eeuwenlang smal pad.

Een ademtocht, de route van het licht.

Het duizendschone schitterende licht,

een file in de nacht,

een spoor van mensen die de nacht verslaan.

Die strompelen tot waar? Tot waar jij bent,

in rusten aan de bron,

in gloed van liefde, vuur dat niet verflauwt.

Vroeg in de morgen, donker was het nog,

zijn wij gegaan, een keer,

met niets dan in ons hart: "Ik zal er zijn".

H.Oosterhuis

Karin Merlijn: de Goudgele vlam van de Opstanding (bron: Facebook)

Dit is het Paasnummer 2024 voor leden van de afdelingen Vrijzinnigen Oost-Twente en Vrijzinnigen Aan de Regge.

Lay-out : Anki Veltien-Witteveen

Ontwerp foto voorpagina : Hans Zwiers

Het drukken van ons blad is in handen van Cantique
Rijssen

